

En reportageresa till Kuba med oväntat resultat

En reportageresa med oväntat resultat

Journalisten fick i uppdrag att dokumentera elände, fattigdom och missförhållanden bland barn. Sedan lämnade de honom där, en måndag i ena änden av Kuba, och sa till honom gå, sök, fotografera och skriva ner.

Lätt som en plätt, tänkte han och mindes sin tidigare resa till Afrika och några latinamerikanska huvudstäder. Han hade redan fått höra att situationen i Kuba var skrämmande och chockerande.

Sökandet började. Det första han skulle göra var att fotografera barnen på landsbygden, som alltid var de mest drabbade och som han var säker på att finna barfota, med trasiga kläder och utmärglade, vilket stämmer väl överens med ett land i tredje världen och dessutom "kommunistiskt".

Men även om han här och där hittade små byar med blygsamma boningar, kunde han inte se några trashankar. Det var en märklig måndag, och vart han än gick såg han barn i skoluniform, med skor på fötterna och böcker i händerna.

Vad i helvete var det här för ett land utan utblottade bondebarn! Han skulle prova någon stad istället, där tiggare alltid brukar svärma.

På vägen skulle han fotografera de barn som säljer billiga prylar längs vägarna för att kunna försörja sig. Han bad föraren att köra långsamt så att han skulle hinna ta foton. Han gav upp efter några timmar och somnade.

Väl framme i huvudstaden rullade han ner fönsterrutan. Han ville inte missa chansen att fotografera de barn som kom för att tvätta bilrutorna eller sträcka ut sina smutsiga små händer för att få en slant.

Taxin körde genom området kring Habana del Este, körde sakta längs Malecón, återvände via gatan San Lázaro, in i hjärtat av Centro Habana ända till Calzada del Cerro och till och med till den folkrika stadsdelen Diez de Octubre. Vid midnatt, på hotellet, såg han inte glad ut.

Han var helt omtöcknad. Det hade varit en lång resa, från den östra till den västra delen av ön. Han skulle bli tvungen att ringa dem som hade betalat honom för uppdraget. Det hade bara resulterat i ett fotogalleri som i hans moderna kamera inte var något annat än en tom mapp. För innehållet fanns inte, bara titeln: "Hemska bilder av barndomen på Kuba". Han hittade aldrig dessa barn.

[Och så några citat på det:

Världsbanken: "Kuba har Latinamerikas bästa utbildningssystem"

UNICEF: "Kuba är det enda land i tredje världen som har 0 procents undernäring bland barn. Det är ett föredöme när det gäller skydd av barn."

Rädda Barnen: "Kuba är det bästa landet i Latinamerika att vara barn i"

WHO: "Kuba är ett paradiset för barn"

Det finns ca 200 miljoner gatubarn i världen. Inte ett enda i Kuba.]

Miguel Cruz Suárez, Granma 220221 (Översättning: C.Vaple)

[Los niños que no encontró](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72